

HÀNG HUT
THUỐC ĐIỀU
HIỆU
JOB

ĐÔNG PHÁP THỜI-BẢO

Tổng-lý:
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Le Courrier Indochinois

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 6108

BÁO QUÂN
Số đường "Epagne"
SAIGON

MỘT TUẦN XUẤT BẢN RA LẦN: NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIẤY BÀN
Đông-Pháp Ngoại-Quốc
Một năm... 8 00 Một năm... 10 00
Năm năm... 5 00 Năm năm... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Theo và mua đặt ở gửi các:
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Bao báo về việc buôn bán hay là
việc gì xin thương nghị trước

QUỐC-DÂN VẠN-TUỆ

ĐÔNG-PHÁP THỜI-BẢO

Cộng sò năm bình-dần

Hiện còn mấy ngày nữa là hết năm Bình-dần. Các nhà buôn mỗi cuối năm đều có một lần để cho biết trong năm đó mình bán được bao nhiêu. Một nhà báo giữ một phần quan trọng trong việc này. Một năm, hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

Nói rằng hiện-tình trong nước ra làm sao, cũng không dễ lắm. Báo-báo có thể theo dõi thái độ của binh thường hay người lính... hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

Nói rằng hiện-tình trong nước ra làm sao, cũng không dễ lắm. Báo-báo có thể theo dõi thái độ của binh thường hay người lính... hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

Nói rằng hiện-tình trong nước ra làm sao, cũng không dễ lắm. Báo-báo có thể theo dõi thái độ của binh thường hay người lính... hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

Nói rằng hiện-tình trong nước ra làm sao, cũng không dễ lắm. Báo-báo có thể theo dõi thái độ của binh thường hay người lính... hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

Nói rằng hiện-tình trong nước ra làm sao, cũng không dễ lắm. Báo-báo có thể theo dõi thái độ của binh thường hay người lính... hiện tình trong nước ra làm sao, đến cuối năm là lại chẳng nên tình sự qua cho biết hay sao? Vì có vậy, báo-báo định làm công-việc đó trong hôm nay, để gặp số lại là ẤN TẾT.

NỮ GIỚI VĂN ĐÀN
Thơ chị gởi cho em
Các em ơi,
Này chị gởi lời về thăm các em
cả các em đang mải mê
chị ở ngoài kia vẫn đang đứng
bình yên, nói đến các em mừng
tươi cười, nói đến các em vui
đến tay một bông, buồn cùng chia
vui cùng hưởng, thì gia đình đã
thăm biết là bao! Nào ngờ tâm trí
đo lường, bỗng dưng đến ở nhà ta,
khiến cho chị phải bắt đầu đi trên
cam thối-hiếu với cha già, dưới
tầm mắt tình chàng em bé, một
mình thân gái, quê người muốn
đắm xa xam! Bấy giờ các em
còn ngây dại, đã chưa no, đã
chưa tới, bao nhiêu những nỗi khổ
trung của chị, các em nào đã biết
cho vui.

Không việc gì trong năm Bình-dần
này là có đặc-sắc và to ra cái trình
độ của ta để cho các em bằng việc
bầu cử Hội-Viện tại Nam-Ky và Trung
y. Hai nơi đó, những người cầm
không thêm nặng đó hỡi các em anh
xàng ra ứng cử, mà chỉ lấy công-tam
bỏ về cho những người đứng đầu
vậy Hội-đồng quân-hội Nam-Ky và
Nhon-dân đại-biên-viện Trung-Ky
nay có phần nhiều người tốt mà
dư luận đã lấy làm phục thiện.

Hai to bằng chị Pháp xuất
bản tại Saigon, một to vào khoảng
đầu năm mới to vào khoảng cuối
năm, cũng đều chết ngạt vì việc
mối lo lớn. Không hiểu vì sao chết
như thế, ở Nam-Ky và Trung-Ky
ông Lâm-hiệp-Châu bị bắt và bị
tử hình; ở Lào-Na-Quy, chết thì
ở bà ông Nguyễn-khánh-Toàn, Ng-
v-Chất và Phạm-văn-Duy; bị bắt và
khảm lăm, việc còn dở chưa xong.
Việc ông Phan-hội-Châu bị chính
phủ triết-nam-gia được không
chị ở Hanoi, cũng là một việc lớn
không năm đông. Việc này không
có pháp-động gì cả, dấu hiệu năm
mới đến cũng không có, từ những
cái chết trong những bài thơ này
qua mấy nhà báo và mấy ông. Thấy
vấn đề đang tràn vào, thế mới biết
sự phùng của Cảnh-pháp là rõ
phải có, nếu không có sự dự-phòng
thì chúng tôi đã thêm được một
năm sống có cơ-giây.

Sau hết chúng tôi phải lấy làm
thương xót, rồi nghiệp làm mà
đến một người cầm bút như thế.
Áy là ông Lê-văn-Lập, người dân
độc lập trong việc dân công sự
Định-Tiến Saigon mà có kết quả khá
đại. Hai người ta là thủ lĩnh của
nguồn, sau vì không muốn chịu nhục
nên nổi loạn, được chết tại rừng,
lúc cái lửa đang khét cái tên, không
ai buồn nỗi đến ông một tiếng!

Bên nhập
Tự quỳ! Nhà chúng ta năm nay
không xuất khẩu được một bên
không có mấy! Hiện nay chúng ta
tương đương năm nay tại cái ngày
phải chi ra số tiền.

Sự ông Nguyễn an Ninh bị tử, chúng
tôi đã để vào bên xuất rồi, song cũng
để lại vào bên nhập nữa, vì chúng ta
phải coi như một mặt lợi.

Việc Trường-cao-Đông được tiêu
án bị trục xuất khỏi Nam-Ky cũng là
một mặt lợi. Từ đây về sau, các
người Annam ta bị trục xuất tại
đại, đến đến tại thì báo chí, không
tốt thì chỉ tự do làm việc, không
có được từ tay này về sự khác
nhau trước nữa. Áy là cái chứng hiện
nhiên rằng Cảnh-pháp đã ta quyền
canh-hoà tự do cho chúng ta rồi.

Ông Tân-sĩ Cognac về Pháp mà
không qua nhà, hoặc cũng có thể
tại sự triết-pháp mà tại Hội-đồng
quân-hội và cái đạo mới ông Hộ-đồng
kiến ông ấy.

Đã mấy môn lợi tự tay chúng
ta làm ra, còn mấy môn lợi của
người ta cho nữa.

Mục tiêu của ta là để ta trình
trình với các em ông Varenne qua
lưu Toan-quyền mà chúng ta có thể
ta phải-tả, tất xuất trong một
sản phẩm, ông ấy đã làm con chúng
ta được hay việc. Áy là: cho chúng
ta được một số có hàng-sản như người
Pháp; 2. giảm bớt thuế nhập khẩu
là hai việc mà ông Dương-văn-Lai
nói trong báo "ECHO Annamites" cho
là hai cơ hội rất tốt của hời mới Thái-
lanh.

NỮ GIỚI VĂN ĐÀN
Thơ chị gởi cho em
Các em ơi,
Này chị gởi lời về thăm các em
cả các em đang mải mê
chị ở ngoài kia vẫn đang đứng
bình yên, nói đến các em mừng
tươi cười, nói đến các em vui
đến tay một bông, buồn cùng chia
vui cùng hưởng, thì gia đình đã
thăm biết là bao! Nào ngờ tâm trí
đo lường, bỗng dưng đến ở nhà ta,
khiến cho chị phải bắt đầu đi trên
cam thối-hiếu với cha già, dưới
tầm mắt tình chàng em bé, một
mình thân gái, quê người muốn
đắm xa xam! Bấy giờ các em
còn ngây dại, đã chưa no, đã
chưa tới, bao nhiêu những nỗi khổ
trung của chị, các em nào đã biết
cho vui.

Không việc gì trong năm Bình-dần
này là có đặc-sắc và to ra cái trình
độ của ta để cho các em bằng việc
bầu cử Hội-Viện tại Nam-Ky và Trung
y. Hai nơi đó, những người cầm
không thêm nặng đó hỡi các em anh
xàng ra ứng cử, mà chỉ lấy công-tam
bỏ về cho những người đứng đầu
vậy Hội-đồng quân-hội Nam-Ky và
Nhon-dân đại-biên-viện Trung-Ky
nay có phần nhiều người tốt mà
dư luận đã lấy làm phục thiện.

Hai to bằng chị Pháp xuất
bản tại Saigon, một to vào khoảng
đầu năm mới to vào khoảng cuối
năm, cũng đều chết ngạt vì việc
mối lo lớn. Không hiểu vì sao chết
như thế, ở Nam-Ky và Trung-Ky
ông Lâm-hiệp-Châu bị bắt và bị
tử hình; ở Lào-Na-Quy, chết thì
ở bà ông Nguyễn-khánh-Toàn, Ng-
v-Chất và Phạm-văn-Duy; bị bắt và
khảm lăm, việc còn dở chưa xong.
Việc ông Phan-hội-Châu bị chính
phủ triết-nam-gia được không
chị ở Hanoi, cũng là một việc lớn
không năm đông. Việc này không
có pháp-động gì cả, dấu hiệu năm
mới đến cũng không có, từ những
cái chết trong những bài thơ này
qua mấy nhà báo và mấy ông. Thấy
vấn đề đang tràn vào, thế mới biết
sự phùng của Cảnh-pháp là rõ
phải có, nếu không có sự dự-phòng
thì chúng tôi đã thêm được một
năm sống có cơ-giây.

Sau hết chúng tôi phải lấy làm
thương xót, rồi nghiệp làm mà
đến một người cầm bút như thế.
Áy là ông Lê-văn-Lập, người dân
độc lập trong việc dân công sự
Định-Tiến Saigon mà có kết quả khá
đại. Hai người ta là thủ lĩnh của
nguồn, sau vì không muốn chịu nhục
nên nổi loạn, được chết tại rừng,
lúc cái lửa đang khét cái tên, không
ai buồn nỗi đến ông một tiếng!

Bên nhập
Tự quỳ! Nhà chúng ta năm nay
không xuất khẩu được một bên
không có mấy! Hiện nay chúng ta
tương đương năm nay tại cái ngày
phải chi ra số tiền.

Sự ông Nguyễn an Ninh bị tử, chúng
tôi đã để vào bên xuất rồi, song cũng
để lại vào bên nhập nữa, vì chúng ta
phải coi như một mặt lợi.

Việc Trường-cao-Đông được tiêu
án bị trục xuất khỏi Nam-Ky cũng là
một mặt lợi. Từ đây về sau, các
người Annam ta bị trục xuất tại
đại, đến đến tại thì báo chí, không
tốt thì chỉ tự do làm việc, không
có được từ tay này về sự khác
nhau trước nữa. Áy là cái chứng hiện
nhiên rằng Cảnh-pháp đã ta quyền
canh-hoà tự do cho chúng ta rồi.

Ông Tân-sĩ Cognac về Pháp mà
không qua nhà, hoặc cũng có thể
tại sự triết-pháp mà tại Hội-đồng
quân-hội và cái đạo mới ông Hộ-đồng
kiến ông ấy.

Đã mấy môn lợi tự tay chúng
ta làm ra, còn mấy môn lợi của
người ta cho nữa.

Mục tiêu của ta là để ta trình
trình với các em ông Varenne qua
lưu Toan-quyền mà chúng ta có thể
ta phải-tả, tất xuất trong một
sản phẩm, ông ấy đã làm con chúng
ta được hay việc. Áy là: cho chúng
ta được một số có hàng-sản như người
Pháp; 2. giảm bớt thuế nhập khẩu
là hai việc mà ông Dương-văn-Lai
nói trong báo "ECHO Annamites" cho
là hai cơ hội rất tốt của hời mới Thái-
lanh.

TỔNG-KẾT
Sai con toàn, bên con trâu! - Nếu
chúng ta làm việc cộng-số này mà
không sai thì cũng nên quyết đoán
một lời tại với tôi chúng tôi than
thở trước mặt ông kết-rang: Ông
hàng chúng ta năm nay khá hơn là
phát đạt, đã làm công-việc nhiều,
mà được lợi ít, cũng nên gọi là phát
đạt, vì đã làm công việc nhiều.
Xin khuyến khích các em ông chú
liêu làm như năm nay, mà một phần
lớn hơn nữa, thì nhà chúng ta sẽ có
ngày giàu to.
Kính chào các em!
B. T. M.

NỮ GIỚI VĂN ĐÀN
Thơ chị gởi cho em
Các em ơi,
Này chị gởi lời về thăm các em
cả các em đang mải mê
chị ở ngoài kia vẫn đang đứng
bình yên, nói đến các em mừng
tươi cười, nói đến các em vui
đến tay một bông, buồn cùng chia
vui cùng hưởng, thì gia đình đã
thăm biết là bao! Nào ngờ tâm trí
đo lường, bỗng dưng đến ở nhà ta,
khiến cho chị phải bắt đầu đi trên
cam thối-hiếu với cha già, dưới
tầm mắt tình chàng em bé, một
mình thân gái, quê người muốn
đắm xa xam! Bấy giờ các em
còn ngây dại, đã chưa no, đã
chưa tới, bao nhiêu những nỗi khổ
trung của chị, các em nào đã biết
cho vui.

Không việc gì trong năm Bình-dần
này là có đặc-sắc và to ra cái trình
độ của ta để cho các em bằng việc
bầu cử Hội-Viện tại Nam-Ky và Trung
y. Hai nơi đó, những người cầm
không thêm nặng đó hỡi các em anh
xàng ra ứng cử, mà chỉ lấy công-tam
bỏ về cho những người đứng đầu
vậy Hội-đồng quân-hội Nam-Ky và
Nhon-dân đại-biên-viện Trung-Ky
nay có phần nhiều người tốt mà
dư luận đã lấy làm phục thiện.

Hai to bằng chị Pháp xuất
bản tại Saigon, một to vào khoảng
đầu năm mới to vào khoảng cuối
năm, cũng đều chết ngạt vì việc
mối lo lớn. Không hiểu vì sao chết
như thế, ở Nam-Ky và Trung-Ky
ông Lâm-hiệp-Châu bị bắt và bị
tử hình; ở Lào-Na-Quy, chết thì
ở bà ông Nguyễn-khánh-Toàn, Ng-
v-Chất và Phạm-văn-Duy; bị bắt và
khảm lăm, việc còn dở chưa xong.
Việc ông Phan-hội-Châu bị chính
phủ triết-nam-gia được không
chị ở Hanoi, cũng là một việc lớn
không năm đông. Việc này không
có pháp-động gì cả, dấu hiệu năm
mới đến cũng không có, từ những
cái chết trong những bài thơ này
qua mấy nhà báo và mấy ông. Thấy
vấn đề đang tràn vào, thế mới biết
sự phùng của Cảnh-pháp là rõ
phải có, nếu không có sự dự-phòng
thì chúng tôi đã thêm được một
năm sống có cơ-giây.

Sau hết chúng tôi phải lấy làm
thương xót, rồi nghiệp làm mà
đến một người cầm bút như thế.
Áy là ông Lê-văn-Lập, người dân
độc lập trong việc dân công sự
Định-Tiến Saigon mà có kết quả khá
đại. Hai người ta là thủ lĩnh của
nguồn, sau vì không muốn chịu nhục
nên nổi loạn, được chết tại rừng,
lúc cái lửa đang khét cái tên, không
ai buồn nỗi đến ông một tiếng!

Bên nhập
Tự quỳ! Nhà chúng ta năm nay
không xuất khẩu được một bên
không có mấy! Hiện nay chúng ta
tương đương năm nay tại cái ngày
phải chi ra số tiền.

Sự ông Nguyễn an Ninh bị tử, chúng
tôi đã để vào bên xuất rồi, song cũng
để lại vào bên nhập nữa, vì chúng ta
phải coi như một mặt lợi.

Việc Trường-cao-Đông được tiêu
án bị trục xuất khỏi Nam-Ky cũng là
một mặt lợi. Từ đây về sau, các
người Annam ta bị trục xuất tại
đại, đến đến tại thì báo chí, không
tốt thì chỉ tự do làm việc, không
có được từ tay này về sự khác
nhau trước nữa. Áy là cái chứng hiện
nhiên rằng Cảnh-pháp đã ta quyền
canh-hoà tự do cho chúng ta rồi.

Ông Tân-sĩ Cognac về Pháp mà
không qua nhà, hoặc cũng có thể
tại sự triết-pháp mà tại Hội-đồng
quân-hội và cái đạo mới ông Hộ-đồng
kiến ông ấy.

Đã mấy môn lợi tự tay chúng
ta làm ra, còn mấy môn lợi của
người ta cho nữa.

Mục tiêu của ta là để ta trình
trình với các em ông Varenne qua
lưu Toan-quyền mà chúng ta có thể
ta phải-tả, tất xuất trong một
sản phẩm, ông ấy đã làm con chúng
ta được hay việc. Áy là: cho chúng
ta được một số có hàng-sản như người
Pháp; 2. giảm bớt thuế nhập khẩu
là hai việc mà ông Dương-văn-Lai
nói trong báo "ECHO Annamites" cho
là hai cơ hội rất tốt của hời mới Thái-
lanh.

TỔNG-KẾT
Sai con toàn, bên con trâu! - Nếu
chúng ta làm việc cộng-số này mà
không sai thì cũng nên quyết đoán
một lời tại với tôi chúng tôi than
thở trước mặt ông kết-rang: Ông
hàng chúng ta năm nay khá hơn là
phát đạt, đã làm công-việc nhiều,
mà được lợi ít, cũng nên gọi là phát
đạt, vì đã làm công việc nhiều.
Xin khuyến khích các em ông chú
liêu làm như năm nay, mà một phần
lớn hơn nữa, thì nhà chúng ta sẽ có
ngày giàu to.
Kính chào các em!
B. T. M.

NỮ GIỚI VĂN ĐÀN
Thơ chị gởi cho em
Các em ơi,
Này chị gởi lời về thăm các em
cả các em đang mải mê
chị ở ngoài kia vẫn đang đứng
bình yên, nói đến các em mừng
tươi cười, nói đến các em vui
đến tay một bông, buồn cùng chia
vui cùng hưởng, thì gia đình đã
thăm biết là bao! Nào ngờ tâm trí
đo lường, bỗng dưng đến ở nhà ta,
khiến cho chị phải bắt đầu đi trên
cam thối-hiếu với cha già, dưới
tầm mắt tình chàng em bé, một
mình thân gái, quê người muốn
đắm xa xam! Bấy giờ các em
còn ngây dại, đã chưa no, đã
chưa tới, bao nhiêu những nỗi khổ
trung của chị, các em nào đã biết
cho vui.

Không việc gì trong năm Bình-dần
này là có đặc-sắc và to ra cái trình
độ của ta để cho các em bằng việc
bầu cử Hội-Viện tại Nam-Ky và Trung
y. Hai nơi đó, những người cầm
không thêm nặng đó hỡi các em anh
xàng ra ứng cử, mà chỉ lấy công-tam
bỏ về cho những người đứng đầu
vậy Hội-đồng quân-hội Nam-Ky và
Nhon-dân đại-biên-viện Trung-Ky
nay có phần nhiều người tốt mà
dư luận đã lấy làm phục thiện.

Hai to bằng chị Pháp xuất
bản tại Saigon, một to vào khoảng
đầu năm mới to vào khoảng cuối
năm, cũng đều chết ngạt vì việc
mối lo lớn. Không hiểu vì sao chết
như thế, ở Nam-Ky và Trung-Ky
ông Lâm-hiệp-Châu bị bắt và bị
tử hình; ở Lào-Na-Quy, chết thì
ở bà ông Nguyễn-khánh-Toàn, Ng-
v-Chất và Phạm-văn-Duy; bị bắt và
khảm lăm, việc còn dở chưa xong.
Việc ông Phan-hội-Châu bị chính
phủ triết-nam-gia được không
chị ở Hanoi, cũng là một việc lớn
không năm đông. Việc này không
có pháp-động gì cả, dấu hiệu năm
mới đến cũng không có, từ những
cái chết trong những bài thơ này
qua mấy nhà báo và mấy ông. Thấy
vấn đề đang tràn vào, thế mới biết
sự phùng của Cảnh-pháp là rõ
phải có, nếu không có sự dự-phòng
thì chúng tôi đã thêm được một
năm sống có cơ-giây.

Sau hết chúng tôi phải lấy làm
thương xót, rồi nghiệp làm mà
đến một người cầm bút như thế.
Áy là ông Lê-văn-Lập, người dân
độc lập trong việc dân công sự
Định-Tiến Saigon mà có kết quả khá
đại. Hai người ta là thủ lĩnh của
nguồn, sau vì không muốn chịu nhục
nên nổi loạn, được chết tại rừng,
lúc cái lửa đang khét cái tên, không
ai buồn nỗi đến ông một tiếng!

Bên nhập
Tự quỳ! Nhà chúng ta năm nay
không xuất khẩu được một bên
không có mấy! Hiện nay chúng ta
tương đương năm nay tại cái ngày
phải chi ra số tiền.

Sự ông Nguyễn an Ninh bị tử, chúng
tôi đã để vào bên xuất rồi, song cũng
để lại vào bên nhập nữa, vì chúng ta
phải coi như một mặt lợi.

Việc Trường-cao-Đông được tiêu
án bị trục xuất khỏi Nam-Ky cũng là
một mặt lợi. Từ đây về sau, các
người Annam ta bị trục xuất tại
đại, đến đến tại thì báo chí, không
tốt thì chỉ tự do làm việc, không
có được từ tay này về sự khác
nhau trước nữa. Áy là cái chứng hiện
nhiên rằng Cảnh-pháp đã ta quyền
canh-hoà tự do cho chúng ta rồi.

Ông Tân-sĩ Cognac về Pháp mà
không qua nhà, hoặc cũng có thể
tại sự triết-pháp mà tại Hội-đồng
quân-hội và cái đạo mới ông Hộ-đồng
kiến ông ấy.

Đã mấy môn lợi tự tay chúng
ta làm ra, còn mấy môn lợi của
người ta cho nữa.

Mục tiêu của ta là để ta trình
trình với các em ông Varenne qua
lưu Toan-quyền mà chúng ta có thể
ta phải-tả, tất xuất trong một
sản phẩm, ông ấy đã làm con chúng
ta được hay việc. Áy là: cho chúng
ta được một số có hàng-sản như người
Pháp; 2. giảm bớt thuế nhập khẩu
là hai việc mà ông Dương-văn-Lai
nói trong báo "ECHO Annamites" cho
là hai cơ hội rất tốt của hời mới Thái-
lanh.

TỔNG-KẾT
Sai con toàn, bên con trâu! - Nếu
chúng ta làm việc cộng-số này mà
không sai thì cũng nên quyết đoán
một lời tại với tôi chúng tôi than
thở trước mặt ông kết-rang: Ông
hàng chúng ta năm nay khá hơn là
phát đạt, đã làm công-việc nhiều,
mà được lợi ít, cũng nên gọi là phát
đạt, vì đã làm công việc nhiều.
Xin khuyến khích các em ông chú
liêu làm như năm nay, mà một phần
lớn hơn nữa, thì nhà chúng ta sẽ có
ngày giàu to.
Kính chào các em!
B. T. M.

NỮ GIỚI VĂN ĐÀN
Thơ chị gởi cho em
Các em ơi,
Này chị gởi lời về thăm các em
cả các em đang mải mê
chị ở ngoài kia vẫn đang đứng
bình yên, nói đến các em mừng
tươi cười, nói đến các em vui
đến tay một bông, buồn cùng chia
vui cùng hưởng, thì gia đình đã
thăm biết là bao! Nào ngờ tâm trí
đo lường, bỗng dưng đến ở nhà ta,
khiến cho chị phải bắt đầu đi trên
cam thối-hiếu với cha già, dưới
tầm mắt tình chàng em bé, một
mình thân gái, quê người muốn
đắm xa xam! Bấy giờ các em
còn ngây dại, đã chưa no, đã
chưa tới, bao nhiêu những nỗi khổ
trung của chị, các em nào đã biết
cho vui.

Không việc gì trong năm Bình-dần
này là có đặc-sắc và to ra cái trình
độ của ta để cho các em bằng việc
bầu cử Hội-Viện tại Nam-Ky và Trung
y. Hai nơi đó, những người cầm
không thêm nặng đó hỡi các em anh
xàng ra ứng cử, mà chỉ lấy công-tam
bỏ về cho những người đứng đầu
vậy Hội-đồng quân-hội Nam-Ky và
Nhon-dân đại-biên-viện Trung-Ky
nay có phần nhiều người tốt mà
dư luận đã lấy làm phục thiện.

Hai to bằng chị Pháp xuất
bản tại Saigon, một to vào khoảng
đầu năm mới to vào khoảng cuối
năm, cũng đều chết ngạt vì việc
mối lo lớn. Không hiểu vì sao chết
như thế, ở Nam-Ky và Trung-Ky
ông Lâm-hiệp-Châu bị bắt và bị
tử hình; ở Lào-Na-Quy, chết thì
ở bà ông Nguyễn-khánh-Toàn, Ng-
v-Chất và Phạm-văn-Duy; bị bắt và
khảm lăm, việc còn dở chưa xong.
Việc ông Phan-hội-Châu bị chính
phủ triết-nam-gia được không
chị ở Hanoi, cũng là một việc lớn
không năm đông. Việc này không
có pháp-động gì cả, dấu hiệu năm
mới đến cũng không có, từ những
cái chết trong những bài thơ này
qua mấy nhà báo và mấy ông. Thấy
vấn đề đang tràn vào, thế mới biết
sự phùng của Cảnh-pháp là rõ
phải có, nếu không có sự dự-phòng
thì chúng tôi đã thêm được một
năm sống có cơ-giây.

Sau hết chúng tôi phải lấy làm
thương xót, rồi nghiệp làm mà
đến một người cầm bút như thế.
Áy là ông Lê-văn-Lập, người dân
độc lập trong việc dân công sự
Định-Tiến Saigon mà có kết quả khá
đại. Hai người ta là thủ lĩnh của
nguồn, sau vì không muốn chịu nhục
nên nổi loạn, được chết tại rừng,
lúc cái lửa đang khét cái tên, không
ai buồn nỗi đến ông một tiếng!

Bên nhập
Tự quỳ! Nhà chúng ta năm nay
không xuất khẩu được một bên
không có mấy! Hiện nay chúng ta
tương đương năm nay tại cái ngày
phải chi ra số tiền.

Sự ông Nguyễn an Ninh bị tử, chúng
tôi đã để vào bên xuất rồi, song cũng
để lại vào bên nhập nữa, vì chúng ta
phải coi như một mặt lợi.

Việc Trường-cao-Đông được tiêu
án bị trục xuất khỏi Nam-Ky cũng là
một mặt lợi. Từ đây về sau, các
người Annam ta bị trục xuất tại
đại, đến đến tại thì báo chí, không
tốt thì chỉ tự do làm việc, không
có được từ tay này về sự khác
nhau trước nữa. Áy là cái chứng hiện
nhiên rằng Cảnh-pháp đã ta quyền
canh-hoà tự do cho chúng ta rồi.

Ông Tân-sĩ Cognac về Pháp mà
không qua nhà, hoặc cũng có thể
tại sự triết-pháp mà tại Hội-đồng
quân-hội và cái đạo mới ông Hộ-đồng
kiến ông ấy.

Đã mấy môn lợi tự tay chúng
ta làm ra, còn mấy môn lợi của
người ta cho nữa.

Mục tiêu của ta là để ta trình
trình với các em ông Varenne qua
lưu Toan-quyền mà chúng ta có thể
ta phải-tả, tất xuất trong một
sản phẩm, ông ấy đã làm con chúng
ta được hay việc. Áy là: cho chúng
ta được một số có hàng-sản như người
Pháp; 2. giảm bớt thuế nhập khẩu
là hai việc mà ông Dương-văn-Lai
nói trong báo "ECHO Annamites" cho
là hai cơ hội rất tốt của hời mới Thái-
lanh.

TỔNG-KẾT
Sai con toàn, bên con trâu! - Nếu
chúng ta làm việc cộng-số này mà
không sai thì cũng nên quyết đoán
một lời tại với tôi chúng tôi than
thở trước mặt ông kết-rang: Ông
hàng chúng ta năm nay khá hơn là
phát đạt, đã làm công-việc nhiều,
mà được lợi ít, cũng nên gọi là phát
đạt, vì đã làm công việc nhiều.
Xin khuyến khích các em ông chú
liêu làm như năm nay, mà một phần
lớn hơn nữa, thì nhà chúng ta sẽ có
ngày giàu to.
Kính chào các em!
B. T. M.

Kho sách báo xưa Quán Ven Đường 28-Jan-2022

